

Det siges saa i Betænkningen, at disse Ændringer navnlig gaa ud paa at ombytte Beliggenheden for Folketingets og Landsstingets Lokaler, saa at Folketingets komme til at ligge ud mod Slotspladsen og Landstingets ud mod Ridebanen. Men saa siges det senere hen, at Ministeren paa egen Haand ved Forhandling med vedkommende Institutioner kan skalte og valte over det hele, og at der ikke fastlaas en Plan, men kun en Ramme, indenfor hvilken de enkelte Dele skulle slaas fast. Det viser endvidere, at alt, hvad vi forhandle om her, er den rene Ubestemtthed, og at der saa at sige ingen gyvne Størrelser er. Jo, noget slaas der dog fast her i Betænkningen som givet, det er, at Tronsalen med Balkon og tilhørende Sideværelser skulle forblive i Midterpartiet. Ved at slaas det fast, kan der kun være tænkt paa at umuliggøre een Gang for alle en Plan om Ligestillelse mellem Kongemagt og Rigsdag ved en Deling efter Midtlinien. Thi naar det slaas fast i Betænkningen, og Betænkningen og Ændringsforslagene ere viklede saaledes ind i hinanden, at man ved at stemme for Ændringsforslagene tillige har givet hele Betænkningen Lovskraft, har man dermed rammet en Pæl gennem alle fremtidige Ønsker og Planer om ved det foreliggende Projekt at skabe den størst mulige Ligestilling mellem Kongemagt og Rigsdag. Jeg synes ikke, at det er nogen Forbedring.

Dernæst meddeles det i Betænkningen, at Højesterets Lokaler flyttes til første Sal mod Ridebanen. Paa det gamle Projekt var det i Stueetagen mod Thorvaldsens Museum. Nu have vi ikke Grundplanen, hvis vi havde den og sammenholdt den med det, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) talte om, Færdselslinien, vilde vi kunne se, hvorledes den ny Anbringelse af Højesteret og Færdselslinierne ville komme i saa uløselig Modstrid med hinanden, at vi kunne sige os selv, at saaledes kan det i hvert Fald ikke være. Det bliver altsaa Genstand for videre Forhandling, hvorledes dette overhovedet skal være, thi hvis det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds skal have Lov til med sin Jernbanetraffikkørsel at køre derigennem, hvor der nu findes Mellembygninger, er det givet, at den Indgang til Højesteret, som efter den Grundplan, der hænger paa Nr. 10, optager hele Bredden af denne Mellembygning, ikke kan være der. Thi Teknikken har endnu ikke medført, at man

kan køre op og ned ad Trapper. Man maa have det klart, at hvis denne Indgang falder bort, skal der skabes en anden. Heller ikke er man kommen saa langt i Teknik, at man kan forlange, at Højesteretsassessorer og Højesteretsadvokater skulle flyve ud og ind ad Vinduerne med Flyvemaskine — men maaske kommer man en Gang saa langt. Der er en uløselig Strid imellem disse Ting, og jeg nævner det kun her for at paavise, hvor usolidt hele Fundamentet for vor Afstemning og for Sagens Behandling i det hele er.

Men naar man efter at have anført dette til Medlemmernes Oplysning, drister sig til at sige, at „de med disse Omflytninger forbundne Ændringer i Façaderne, navnlig mod Slotspladsen og Ridebanen, tilkendegive derhos paa en heldig Maade, at Slottet benyttes af flere repræsentative Institutioner“, have vi atter Brug for en Præmie til den, der ved at tage disse tre Planer kan se, at den ydre Arkitektur angiver, hvad det indre skal bruges til. Jeg ved ikke, hvorfor man skriver dette. Er det blot for at irritere Mindretallet, eller er det i Haab om, at saadant skal kunne passere, idet man stoler paa at have en saadan Disciplin i sine Rækker, at de vedkommende Medlemmer kunne taale at bygge saa haard en Roe, som denne i Virkeligheden er? Jeg tror, at man derved opnaar det modsatte. Man kunde tage alt dette med Beskedenhed. Man kunde sige, at vi tage dette, skønt vi ikke ere Venner af det, men fordi vi frygte, at Valget skal ødelægge os i Bund og Grund, og vi tage det altsaa, men med Beklagelse. Men hvorfor giver man sig til at rose det og sige, at det tilkendegiver paa en heldig Maade, at Slottet benyttes af flere repræsentative Institutioner, naar der ikke er gjort noget som helst, hvorved den ydre Arkitektur paa bedre eller anden Maade end før angiver det indre Indhold? At man finder, at det er en „god og smuk Løsning“, regner jeg kun for Talemaader.

Flertallet anfører dog fremdeles, at der endnu er nogle Ændringer, der bør foretages, navnlig med Hensyn til den Del af Slottet, som er overladt Rigsdagen. „Man finder nemlig, at dens Lokaler bør strække sig saa langt hen mod selve Midterpartiet, som Tronsalens Beliggenhed ovenover Hovedporten tillader.“ Lad os stoppe ved det. For ikke at give Rigsdagen alt for meget Vind i Sejlene med dens Udvidelseslyster, slaar man først fast